

*«Το μαύρο το ποκάμισο ποτέ μου δε το βγάνω,
μήδε όντε κοιμηθώ, μήδε οντέ ποθάνω...».*

Κοπέλια, όντε με μύρωσε ο σάντολός μου, εβγάλανέ με Σήφη. Εκείσοές μου πέρασε και το χρυσό σταυρουδάκι στο μπέτη μου να με προσέχει από τσι κακοτοπιές. Και αφού με λένε Σήφη, γατέτε δηλαδή δα και πως ελέγανε και το παππού μου... Ίδιος με τα ενομής του εξετέλεψα. Από μικιό κοπέλι κατέω να λαλώ το «*Datum*» και τσι οκαφτηκές «*MINΩΤΑΥΡΟΣ*». 15 χρονώ μου δώκενε ο κύρης μου το περιστροφo και από τότεσάς το ζώστηκα στη μέση μου. Με κεινονά εκατάστενα ούλες τσι δουλειές μου. Όντενε είχενε φεγγάρι έκλεφτα ωζά. Και όντενε δεν είχενε, ανέβαινα στ' αόρι και πότιζα τα σιμισάρικα δεντρά του παππού μου... Οι χωροφυλάκοι με γατέχανε ούλοι και τσι γάτεχα και γω πλια καλά! Δυο τρεις ήτονε τση χέρας μου και τσι 'στελνα να μαζώνουνε τα συφωνημένα από τα μαγαζά τση χώρας!

Τσι χειμώνες, απού οι αρμεγές ήτονε πλια λίγες, εκαβαλήκεβγα το μπαπόρο και εξετέλεβγα στη μπρώτευσουσα, για να πουλήσω τη πραμάθεια μου... Η Κρήτη, -γατέχετέ το δα- πως βγάνει μόνο διαλεχτό πράμα... Όση δα ώρα δεν είχα ήντα να γενώ στη μπρωτεύουσα, επήαινα στσι σινεμάδες και εθώρουνα τον Άλ Καπόνε... Ούλες του τσι ταινίες τσι 'χω θωρώντας... Και μια και δυο βολές... Στην Αθήνα έκαμα και διαρεχτούς φίλους. Καλά κοπέλια ούλοι ντος! Δουλενταράδες! Ούλα τα μαγαζά τση Τρούμπας «επροσέχανε». Όποιος δεν εσιβάζουσινε, τον εταχτοποιούσανε...

Σε μιαν τέθoια ταχτοποιήση, εγνώρισα και τον Βλάση. Εφιλευτήκαμε ντελόγο και εγίνηκα και εγώ... «ταχτοποιητής»! Από τότεσάς δε κουνεί φύλλο, όπου κινάνε πηαίνω... Μαύρο ποκάμισο και μπετότριχα!

Και ούλα εγενίκανε όπως μου τα τάξενε ο Βλάσης... πολλοί ποδόγυροι και μπόλικα λεφτά. Άφηκα στον μπόδα μου στη Κρήτη το' αμπλούς μου να ξανοίγουνε τα οζά και τα δεντρά και εγώ εστάλαρα στη μπόρτα του Νταλκά. Α δε θέλω, δε μπερνά μήδε σκνίπα...